

Отъ мойта сабя ще вѣе
 Ужасъ за наш'тѣ врагове.
 Ний ще достигнемъ врѣмето
 На славнитѣ си прадѣди:
 Карана страшний, разумний
 И Симеона учений.

Защо сж толкова книги?

Мара бѣ твърдѣ ученолюбиво момиче. Щомъ се научи да чете, всичкото си свободно врѣме тя прѣкарваше въ четение на книги.

Ако въ книгата срѣщаше нѣщо, което не разбира; тя питаше да ѝ го расправи майка ѝ, слѣдъ което ѝ бѣше особено драго. Като четѣше по такъвъ начинъ, тя научи отъ книгитѣ твърдѣ много нови нѣща. Най-много тя се очудваше надъ описанието живота на мравитѣ, които често, наистина, виждала; но за живота имъ нищо не знаела.

— Ето работници! — извикваше тя, като четѣше въ книгата за мравитѣ. — И колко сж тѣ разумни, досѣтливи!

Мара ту съ очудвание слѣдѣше за историята на единъ кжсъ хлѣбъ, описана въ друга книга, ту се радваше отъ описанието на селския животъ, който тя съвсѣмъ не знаеше, а който бѣше много добрѣ описанъ въ една изъ книгитѣ.

Цѣли часове Мара прѣкарваше въ четение и постоянно питаше майка си по поводъ на прочетеното.